

Arrest

nr. 48 522 van 23 september 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Servische nationaliteit te zijn, op 15 juni 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 mei 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat O. GRAYVY verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde een Servische staatsburger te zijn, van Albanese origine, en afkomstig uit Preshevë (Zuid-Servië).

Uw zoon, A.(...) P.(...) (O.V. 6.511.600), werkte sinds hij vijftien jaar was 's avonds als ober in een café. Als hij dan 's nachts naar huis terugkeerde, werd hij op straat vaak tegengehouden door gendarmes die hem vroegen waar hij was geweest. U verklaarde dat de gendarmes alle jongeren van Albanese origine die 's avonds op straat kwamen, op dezelfde manier behandelden. Omdat u bang was dat ze uw zoon op een dag zouden meenemen, ging uw echtgenoot, A.(...) F.(...), uw zoon soms ophalen na zijn werk. Leden van de gendarmerie voerden ook al jaren regelmatig huiszoekingen bij jullie uit. Ze waren op zoek naar de broer van uw echtgenoot, A.(...) E.(...). Deze woont al ongeveer veertien jaar in België, maar kwam nog af en toe op bezoek bij jullie. Omdat uw zoon toen nog jong was, heeft u hem niet veel verteld over de problemen van zijn oom. In 2007 kreeg uw zoon een

oproepingsbrief van het leger. Samen met uw echtgenoot is hij naar het legerkantoor in Tasjan gegaan, waar zijn naam werd geregistreerd. Daar hebben ze uw zoon gezegd dat hij later zeker zijn legerdienst moest vervullen. Om al deze redenen besloot u het land te verlaten.

In oktober 2009 verliet u Servië samen met uw echtgenoot, uw zoon P.(...), en uw dochter E.(...). Uw echtgenoot, die invalide is ten gevolge van een ernstig ongeval, ging naar Macedonië, waar hij nu nog steeds verblijft in het huis van een broer van u. U vertrok samen met uw zoon P.(...) en uw minderjarige dochter E.(...) met de wagen naar België, waar jullie op 17 oktober 2009 aankwamen. U vroeg op 19 oktober 2009 asiel aan.

Ter staving van uw identiteit en/of asielrelaas legde u de volgende documenten voor: uw Servische identiteitskaart, uitgereikt op 15/12/2003 te Preshevë, uw geboorteakte, uitgereikt op 10/07/2002 te Kumanovë, uw huwelijksakte, uitgereikt op 15/07/1991 te Preshevë, de geboorteakte van uw dochter E.(...), uitgereikt op 03/03/2008 te Preshevë en twee medische attesten uit Servië van uw echtgenoot, A.(...) F.(...).

B. Motivering

Uit uw verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag baseert op dezelfde motieven als degene die werden aangehaald door uw zoon, A.(...) P.(...) (O.V. 6.511.600). In het kader van zijn asielaanvraag werd besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing van uw zoon werd als volgt gemotiveerd:

[...]

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Met betrekking tot de door u aangehaalde gezondheidsproblemen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 26/04/2010, pp. 5-6), kan er nog op gewezen worden dat deze problemen als dusdanig geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen ook een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van voornoemde wet van 15 december 1980.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. Uw Servische identiteitskaart, uw geboorteakte, uw huwelijksakte, en de geboorteakte van uw dochter E.(...) bevatten louter persoonsgegevens van uzelf en van uw dochter E.(...), die hier niet in twijfel worden getrokken. De medische attesten uit Servië van uw echtgenoot bevatten geen informatie die bovenstaande vaststellingen kan wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit de gegevens van het dossier blijkt dat verzoekster haar aanvraag om erkenning als vluchteling of om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verbindt aan deze van haar zoon, P. A.. Zij roept geen eigen motieven in.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft bij arrest nr. 48 521 van 23 september 2010 de aanvraag om erkenning van de vluchtelingenstatus en om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus van P. A. verworpen.

In dit arrest wordt als volgt gemotiveerd:

“2.2. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de voormelde wet van 15 december

1980 bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. De Raad benadrukt dat de inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker uiteen valt in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

De Raad wijst er vooreerst op dat artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 geen directe werking heeft binnen de Belgische rechtsorde zodat de aangevoerde schending ervan niet dienstig is. De Raad gaat hier dan ook niet verder op in.

De Raad merkt op dat een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging determinerend is om als vluchteling te worden erkend.

Een loutere verwijzing door verzoeker naar een welbepaalde situatie in het land van herkomst, zoals beschreven in de bestreden beslissing, volstaat niet om als vluchteling te kunnen worden erkend. De stelling van verzoeker dat de motivering in de bestreden beslissing "een beetje tegenstrijdig" is, daar waar enerzijds gesteld wordt dat er in het verleden gevallen waren waarin de gendarmerie haar boekje te buiten is gegaan ten aanzien van mensen van Albanese afkomst en dit niet in aanmerking te nemen voor de persoon van verzoeker, wordt niet bijgetreden. Verzoeker dient de individualisering van zijn vrees aan te tonen -een essentieel element bij het beoordelen van zijn asielaanvraag- en slaagt daarin niet.

Verder is de Raad van mening dat de bewering van verzoeker dat de arrestatie van de 9 Albanezen gezien moet worden in een context van etnische vervolgingen om hen omwille van hun afkomst te verdrijven uit de Preshevo-vallei -en dus niet als een gerechtelijke vervolgingen omwille van ernstige misdaden, zoals de commissaris-generaal oordeelt- louter de waarde heeft van een blote bewering; verzoeker brengt immers geen rapporten of documenten aan om zijn bewering te staven.

De Raad stelt aldus vast dat verzoeker niet aantoont dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich baseert onjuist is of dat commissaris-generaal een verkeerde beoordeling heeft gemaakt of zijn beslissing verkeerdelijk heeft gemotiveerd.

Daar waar verzoeker, aangaande de mogelijkheid tot het uitoefenen van een burgerdienst in plaats van een legerdienst, stelt dat de commissaris-generaal niet preciseert wat sinds het jaar 2007 tot op heden is gebeurd, wijst de Raad er op dat de bewijslast in beginsel rust op de kandidaat-vluchteling zelf. Indien verzoeker van oordeel is dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich steunt, actualiteitswaarde ontbeert, dient hij daarvan het bewijs te leveren.

De Raad stelt ook vast dat verzoeker volledig voorbij gaat aan de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen en deze van zijn moeder. Ook wat betreft de tegenstrijdigheden aangaande de huiszoeken brengt verzoeker geen elementen bij die deze incoherenties verklaren of weerleggen.

Alle in de aangevochten beslissing opgesomde tegenstrijdigheden vinden bovendien hun grondslag in het administratief dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst (RvS 15 januari 2003, nr. 114.472). Deze tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker geen elementen aanbrengt die aantonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 en schaart zich achter de bestreden beslissing.

Bijgevolg wordt van verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd.

Artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 is niet geschonden.

2.4. De Raad merkt op dat verzoeker de motivering van weigering in de bestreden beslissing van de subsidiaire beschermingsstatus onbesproken laat.

Er zijn in verzoekers relaas geen elementen voorhanden die ertoe leiden te stellen dat verzoeker bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van voormelde wet van 15 december 1980.

De aangevoerde schending van artikel 48/4 van voormelde wet wordt dan ook verworpen.”

2.3. Dienvolgens kan ook in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en geen reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE